

KAŽDÝ Z NÁS OBČAS POTŘEBUJE PŘEPRAT MEDVĚDA

Spisovatel, novinář, šéfredaktor časopisu Barbur, manžel a čtyřnásobný tatínek. Ale především pro historii zapálený člověk, který se snaží ve svých knihách připomínat, že každý z nás má nějakou minulost, ze které vzešel. To všechno je osmatřicetiletý českobudějovický rodák Jan Štifter.

Čas předvánoční je dobou, kdy si začínáme připomínat tradice, které jsme pro toto období zažili v dětství a přinášíme je do svých rodin. Jak je to u Štifterů?

Myslím, že jsme obecně docela tradiční rodina, na tradicích si zakládáme. Jsme věřící rodina, s manželkou a dětmi chodíme do kostela a je to pro nás velmi důležité. Stejně tak už od Dušiček, které jsou pro nás takovou poměrně velkou slavností, si o tom s dětmi povídáme doma, objíždíme rodinné hroby a tak se nějak přehoupneme k Vánocům. Moji rodiče zavedli pro nás děti takovou domácí tradici, že Ježíšek chodí nadvakrát. S manželkou jsme ji zavedli i u nás doma a začíná to ráno, kdy děti vstanou a pod postaveným stromčkem najdou balíčky. Ježíšek prostě jen tak prosvištěl a pro každého nechal jeden dárek. Naši tehdy věděli, že taková hračka nám zkrátí to šílené čekání na večer a my se zabavíme. Totéž vlastně uplatňujeme i my u našich dětí.

Máš čtyři děti, se sestrou a její rodinou bydlíte v jednom domě, takže je to i o vzájemném potkávání?

Ano. Kdysi jsme to měli vymyšlené tak, že budeme jeden rok s našimi v Budějovicích u nás doma, další rok naopak všichni u našich a ten třetí u manželčiny rodiny v Českém ráji. Jenže jak se rodinně rozrůstáme, tak není snadné najít nejen tolik židlí k jednomu stolu, ale i míst pro ubytování všech. Tak si tedy vytváříme tradici potkávání se u nás doma. A na stole je nejen smažený kapr, ale i řízky a také vinná klobása, která se zase konzumuje v jejich rodině v Českém ráji.

Zmínil jsi návštěvy kostela. Jako rodina mříte vždy v neděli do toho v Trhových Svinech. Není to z Českých Budějovic trochu z ruky?

Pro mne je to o pocitu sounáležitosti a o tom, že tam nějakým způsobem patříme. Můj děda Rudolf Wortner z máminy strany tam žil a jeho rodina tam má kořeny někdy od 17. století až

do poloviny 20. století. Pak se sice přestěhovali do Českých Budějovic, ale my pak jezdili za tetou na chalupu kousek od Trhových Svinů. A já si před pár lety řekl, že nazrál čas, abych pro to město něco udělal. Tak jsem zorganizoval rozsvěcení svíček na starém hřbitově, kde je sice dnes park, ale původně tam byla spousta hrobů. Pořád tam ti mrtví jsou a je jich kolem padesáti tisíc. Přišlo mi divné, že tam dnes běhají psi, a tak jsme tam s parťou kamarádů na Dušičky začali rozsvěcovat svíčky. Letos to bylo už potřetí, a zatímco jsme začínali ve čtyřech lidech, bylo jich tam tentokrát kolem padesáti. A zřejmě tak začala vznikat nová tradice. Ten pocit, když se tam večer rozsvítí na dvě stovky svíček, je úžasný.

Ty jsi ale do Trhových Svinů přivedl díky svým kontaktům i další tradici. Tou je Svinenské čtení.

Letos měli Trhosvinenští možnost potkat se na pěti večerech a na pěti besedách s pěticí spisovatelských osobností. Při prvním ročníku to byla například Alena Mornštajnová, letos zase Karin Lednická. Obě dvě jsou nejčtenějšími ženskými autorkami. Chystáme už třetí ročník, a k tomu jsme ještě přidali Ozvěny Svinenského čtení. To znamená, že ti autoři, kteří u nás byli, přijedou s další novou knížkou.

Nebojíš se, že do sálu přijde na akci jen pár lidí? Přeci jen jsou Trhové Sviny maloměsto a jen díky Tobě se sem daří dostat hosty, kteří by do zdejšího sálu jinak vůbec nezavítali.

Právě naopak. Mně se líbí, že Trhové Sviny mají odvahu ty umělce zvat. Každý rok tady například

koncertuje houslista Jaroslav Svěcený, hrát sem jezdí Cimrmani. Prostě Trhové Sviny mají kulturní publikum - a nám na setkání s těmi zmíněnými autorkami přijde třeba sto padesát lidí.

Vím, že se angažuješ i v jiných projektech, které mají úzké spojení s místem Tvých kořenů.

(pokračování na straně 2)

Mám dvě dcery, pět vnoučat, sestru s rodinou a devadesátiletou maminku. A protože moje milovaná babička Justýna vždycky razila zásadu, že v čase vánočním si sice nemusíme všichni sednout u jednoho štědrovečerního stolu, ale potkat bychom se měli, snažíme se s mužem tyto tradice držet. K těm patří i položení kytiček u hrobů našich blízkých.

Všechno by to bylo přes tři sváteční vánoční dny lehce zvládnutelné, kdybychom žili v jednom městě. Opak je pravdou, takže v čase předvánočním plánujeme složité logistické přesuny mezi Českými Budějovicemi, Tábozem, Prahou, Pardubicemi a Chlumem u Třeboně. Vzhledem k tomu, že jsme s mužem ve věku, kdy nám zatím nedělá problém sednout do auta a křížovat republiku, vyjde vždy tohle přibližování se k rodině na nás.

Je pak úžasné zažít vnoučata při rozbalování dárků pod stromčkem a baví nás pozorovat, jaké tradice si dcery přinesly do svých rodin z domova a jaké se zase do drží pro tento sváteční den v rodinách jejich manželů. Ostatně tento způsob předávání umožňuje ve všech starých i nových rodinách, aby zvyky žily dál.

Dobře přece víme, že nejde o to, kolik druhů cukroví se ocitne na svátečním stole nebo jestli nám čerstvě umytá okna nabídnou šmouhami nerušený výhled do prosincové krajiny. Důležité je vnímat navzájem přítomnost toho druhého. Naslouchat babičce a smát se i letos společně tomu, jak s dědou honili kapra po koupelně a nakonec ho darovali sousedovi, protože neměli odvahu ho zabít, a tak od té doby o Vánocích večerí řízky. Nebo přiznat dcerám, jak jste si ty první společně Vánoce s mužem chtěli udělat úplně sami a našťěstí vás zachránila taška s jídlem, kterou vám autobusem poslala maminka z Tábora. I tohle všichni sice slyšeli už mnohokrát, ale příhody provoněné vánoční atmosférou mají neopakovatelné kouzlo.

Užívejme si proto tento čas a berme tato setkávání jako bonus ke všem dárkům, které si letos pod stromček nadělíme. A když náhodou nemáme šanci potkat se s rodinou, navštívme třeba přátele.

Mirka Nezvalová

KAŽDÝ Z NÁS OBČAS POTŘEBUJE PŘEPRAVIT MEDVĚDA

(pokračování ze strany 1)

Připravovali jsme čtrnáctikilometrovou turistickou trasu kolem města, kterou jsme nazvali „Trhové Svinvy zbožné a hříšné.“ Putuje se od autobusového nádraží přes mlýny, na Pěčín, Hrádek a Rejtu. Vyprávíme o tom, jak byli naši předci zbožní a hříšní. Co jeden druhému dělал a jak si pak tu duši čistil. Letos také vznikla i knížka, která se jmenuje „Já Tě musím uskrtnout“ a vypráví o té kriminální každodennosti.

Zdá se, že návraty do minulosti Tě opravdu baví. Víš, že chystáš knížku s místními pamětníky.

Ano, navštívil jsem víc jak deset lidí, kterým je okolo pětadevadesát let, a ohlížíme se společně za jejich životem. Vzpomínáme například, jaké byly Trhové Svinvy za doby jejich dospívání, otevíráme stará alba a vznikají texty, díky nimž tady ti lidé budou napařad. Musím přiznat, že to mne velmi baví. Zkrátka tu paměť nenecháme umřít. Zajímavé je porovnávat, že stejné věci ti lidé vnímali trochu jinak. Prostě záleželo na úhlu pohledu. A podobný projekt připravujeme v nedalekém Petřívově.

Nedívím se, že Tě lákají sondy do minulosti, protože jsi vystudoval kulturní dějiny na pardubické fakultě filozofie.

Historie mě vždycky bavila, ale také jsem chtěl psát. Takový mix mi nabídla právě pardubická univerzita, kde byla i odnož mediálních studií. Bylo mi 19 let a chtěl jsem poznat svět. A psát jsem chtěl vždycky. Dokonce jsem už někdy ve 2. třídě zkoušel načrtnout rodinnou historii a ve dvanácti letech jsem vydával nějaký školní časopis a psal detektivky. Z dnešního pohledu asi nic moc, ale neobjemnější detektivku jsem napsal na letním táboře v Klení na Novohradsku. Byla tam nějaká soutěž missáků, já tam byl taky přihlášený, a protože se ve volné disciplíně ukazovali svalovci, tak já tam četl tu detektivku. Kvůli nějakému článku tam přijela redaktorka Českobudějovického deníku Klára Chábová, povídali jsme si o mé touze psát a ona mě tehdy pozvala do redakce.

Pardubická studia ale ovlivnila Tvůj život i jinak.

Na koleji jsem potkal svou nynější manželku Evu, nedávno jsme oslavili patnáctileté výročí svatby a v lednu to bude devatenáct let, co jsme spolu.

Máte čtyři děti...

Prokopa, kterému bude 13. Pak Hynka, který oslaví 11. narozeniny. A jak kluci začali odrůstat, tak jsme měli pocit, že jsme pořad mladí a děti už nás vlastně tolik nepotřebují. A tak se nám před čtyřmi roky narodila Meda a před rokem a půl Běla. Teď už si myslím, že jsme kompletní.

Ty máš na svém kontě i literární „děti“ a není jich na Tvůj věk rozhodně málo.

Ano, první dvě knihy jsem vydal v českobudějovickém nakladatelství Honzy Cempírka Picador books, které se zaměřuje na regionální literaturu. Kathy je příběh mé babičky Kateřiny Zahradníkové, která pocházela ze Sedla u Komařic a před válkou potkala budějovického Němce Johanna Stiftera a vzali se. Události vyvrcho-

lily s koncem války v tom smyslu, že se rodina roztrhala. Část zůstala tady, část odsunuli a já měl pocit, že se mě to nějakým způsobem stále dotýká. Ačkoliv jsem svou babičku nezažil, protože zemřela v roce 1964, tak pro mě byla jakousi legendou a chtěl jsem se o ní dozvědět co nejvíc. I proto jsem začal pátrat. Myslím, že ty poválečné události jsou pro naše širší rodiny takové trauma. A literární zpracování pak dává možnost si to nějakým způsobem odžít.

V prvním románu jsi pro téma sáhnul do historie své rodiny. V tom druhém, Café Groll, jsi však zavítal do veřejného domu. Také to souvisí s pátráním v rodinné historii?

To ne, ale bylo to hodně zajímavé nahlížení do minulosti. Dnes je to možná těžko uvěřitelné, ale v roce 1920 tady bylo více jak 120 takových kaváren, vináren a sklepů, kam se chodilo za holkami. Když pořádám pro zájemce ty své vycházky do historie třeba na téma Café Groll a tam ukazují nějaké fotografie těch reálných nevěstek, tak se vždycky omlouvám, jestli tam někdo pozná tu svoji prabábu. Možná jí mají v nějakém rodinném albu. Když totiž byly veřejné domy v roce 1922 zakázány, tak si ty holky samozřejmě musely najít nějakou jinou práci. Buď šly do fabrik, nebo si samy založily nějakou živnost. Byly to pak přece něčí babičky a prababičky a asi se nechlubily, že pracovaly v Café Groll. Ta historie „bordelnictví“ tady v Budějovicích byla opravdu velkolepá a mám pocit, že právě Café Groll vložilo takový zajímavý dílek do historie všedních dnů našich předků. České Budějovice, to není jenom minulost spojená s vařením piva a výrobou tužek, ale i veřejných domů. Je sice pravda, že těch velkých tady bylo tak šest, ale ty maličké kavárny a bary se také počítají.

Určitě Tě jako autora muselo potěšit, že se kniha stala předlohou divadelní hry.

Především mě potěšilo, že si Jihočeské divadlo samo o tu knihu řeklo. Mám pocit, že si tam zahrají snad všechny herečky a herci a je to zabydlené lidmi jako v tom tehdejší veřejném domě. A teď mě těší, že by měl podle mé další knihy Sběratel sněhu vzniknout film v režii Karla Smyczka a Sylvie Gregorové. Už jen stačí napsat scénář a sehnat dvacet miliónů korun...

Líbí se mi, že při psaní svých knih používáš příběhy z reálné historie.

Je pravda, že fabulace to skoro nikdy není. Já opravdu slepuju ty příběhy, skládám jejich fragmenty. Ty pomyslné dlaždice jsou z různých továren, domů, bytů, různých rodin a když jich mám na hromadě opravdu hodně, tak se můžu pustit do tvoření té literární mozaiky. Vlastně z deseti různých životů skládám nakonec ten jeden, který žije dál v mé knize.

Tvá poslední knížka Paví hody sahá pro ony dlaždičky zase do rodiny druhé babičky na téměř opačný konec republiky.

Je to oblast z Horního Jelení na Pardubicku, kde se mamčinčin strýc stal hrdinou Slovenského národního povstání, protože se rozhodl, že nemůže jen nečinně sedět doma. A jeho otec Václav Janeba měl přezdívku Tarzan, protože

kdysi na pouti jediný z kluků přebral medvěda. Tak jsem tam viděl takový silný mužský příběh a říkal si, jestli ten Jenda, který šel do války, vlastně také nechtěl přeprat nějakého medvěda.

Co si myslíš, že je v Tobě z těch obou rodin?

Musíme umět těm věcem okolo nás čelit. To si já sám beru od svých předků, že je důležité v životě neuhýbat.

Nepátral jsi po tom, že můžeš být příbuzný i se známým česko-rakouským spisovatelem Adalbertem Stifterem?

Zajímavé je, že ke Stifterovi docházíme z několika stran. Jak po linii příjmení, tak po linii předků mojí babičky Kathy. I když to byla Češka, tak ta rodina ještě na začátku 19. století byla vlastně německá a o tři generace dál se přes Boletický Újezd a Křišťanov dostala až do Horní Plané, kde se Adalbert Stifter narodil. Ano, nějakým způsobem tam to propojení je. Teď jsem byl v Centru Adalberta Stiftera v Mnichově, kde jsem spolu s dalšími besedoval i o mé knize Kathy. A tři hodiny jsme si spolu s dalšími, například s Petrem Becherem, který o něm napsal biografii, v němčině povídali nejen o historii, ale i o psaní, o Horní Plané, o nějakých rodinných traumatech a historických nánosech v těch rodinách. To jsou všechno věci, které mě nějakým způsobem zajímají a já je promítám do toho vlastního psaní.

Minulost se prolíná i do Tvého současného života, protože bydlíte ve starém domě se zajímavou historií.

Já jsem v podstatě takový staromilec. Jsme obklopeni starými knihami a dalšími historickými věcmi. Vlastně si vytváříme doma iluzi takového devatenáctého století a je nám v ní dobře. V domě kdysi žil Aleš Terš, který učil v Trhových Svinech mého dědečka. A chodil za ním Karel Hlubeček, což byl takový národní buditel, památkář z Trhových Svinů. Jeho rodina pocházela historicky z Brodu, odkud je zase moje manželka. Komunisté ho vlastně v roce 1958 zničili v politickém procesu a jeho osud mě zajímal a věnoval jsem mu knížku Oči Doudlebska. Když to tak vezmeme, každý z nás má nějakou minulost, kterou tvořili jeho předci a je dobře ji znát. Nebojme se podělit o své vzpomínky s těmi, kteří je zase budou je vyprávět svým dětem. Jsem přesvědčený, že paměť bychom neměli nechat nikdy umřít. I já tu minulost vlastně svými knížkami posílám dál.

Děkuji za rozhovor.

Mirka Nezvalová

Jan Štifter (1984) vystudoval kulturní dějiny na filozofické fakultě Univerzity Pardubice. Jako novinář působil v redakci Mladé fronty Dnes, byl šéfredaktorem časopisu Sedmička a nyní je už deset let šéfredaktorem lifestylového časopisu Barbar. Od roku 2014 napsal pět knih – Kathy, Café Groll, Sběratel sněhu, Světlo z Pauliny a Paví hody. Je také autorem řady povídek a spolu s historikem Danielem Kovářem vydali dějiny Todně nebo Ločenic.

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB DOMUS

Místo, kde je vždy někdo na blízku...

V našem Domově to opravdu žije: hrajeme Bingo a společenské hry, procvičujeme paměť a jemnou motoriku, protahujeme tělo cvičením. Na podzim jsme si vyzdobili kulturní místnost, nechyběl ani papírový drak, kterého jsme si sami vyrobili. Tvořili jsme věnce z březových větví, proběhla canisterapie i zooterapie. Také jsme navštívili ZOO Ostrava. 11. října proběhl již desátý ročník společného setkání v Knihovně města Ostravy v rámci projektu reminiscence „Životní příběhy a vzpomínání“. Tématem letošního ročníku byla „Knihovna života“, kde každá zúčastněná organizace prezentovala příběhy svých klientů. My jsme naše příběhy představili formou leporela, vzpomínkové krabice a tabla.

To, co děláme, děláme srdcem a s největší péčí. Myslíme na naše klienty, ale i na ty, kteří o ně pečují. Všichni potřebujeme být zdraví a k tomu nám může pomoci LaVita, kterou jsme podávali

našim klientům i zaměstnancům v týdnu od dvacátého prvního do dvacátého osmého listopadu. LaVita je kombinace více než 70 přírodních surovin. Jedna polévková lžička denně dodá potřebný základ vitamínů látek pro intaktní imunitní systém, stabilní psychiku, bezproblémovou látkovou výměnu, optimální tělesnou a duševní výkonnost a trvalou prevenci.

I letos jsme vyráběli vánoční dekorace včetně našich vyhlášených adventních věnců a andělů. Prodávali jsme je na vánočních trzích na Masarykově náměstí.

Nyní, na začátku prosince, se již těšíme na vánoční setkávání. Přejeme všem požehnané Vánoce a nezapomeňte nás sledovat na www.cssdomus.cz.

Jana Mrázková

Vánoční tvoření

Vánoční výrobky

Oslava narozenin

Mše svatá

Felinoterapie

Canisterapie

Projekt reminiscence

Projekt reminiscence

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB EMAUSY

Místo, kde se stále něco děje...

Náš Domov je skutečně místem, kde stále něco vymýšlíme, organizujeme, tvoříme. Dny jsou zaplněny činností, která nám přináší radost. S aktivizační paní Bárrou jsme malovali, pod našima rukama vznikly krásné obrázky, které si můžete koupit a mohou dělat radost i vám, zároveň je to dobrý tip na vánoční dárek. Moc se nám povedly andělské svícny a vánoční dekorace. A co by to bylo za Vánoce bez pečení vánočního cukroví při poslechu vánočních koled a vzpomínek na to, jaké kdo měl recepty a kolik kdo

upekl druhů.

6. prosince nás čeká čertovská veselice, završená slavnostním rozsvícením vánočního stromku. Vystoupení si pro nás připravily i děti z mateřské školy na Dobré Vodě. V době vánoční u nás vystoupí pěvecký sbor Rozmarýn a taneční soubor Slunečnice. Ve stejný den budeme u nás naše výrobky prodávat.

Velkou radost nám udělali studenti z Česko-anglického gymnázia, kteří si pro nás připravují setkávací program. A nesmíme

zapomenout na dobrovolníky, kteří svůj volný čas věnují klientům našeho Domova. Děkujeme.

Na přelomu listopadu a prosince u nás proběhl týden péče o zdraví klientů i zaměstnanců s názvem „Týden s LaVitou“, kdy klienti i zaměstnanci dostávali pravidelně nápoj plný vitamínů a minerálů, který obsahuje více než 70 přírodních surovin. Nezapomeňte nás sledovat na našem webu www.cssemausy.cz.

Martina Primaková

Setkání se studenty ČAG

Setkání se studenty ČAG

Arteterapie

Arteterapie

Vánoční pečení

Keramika

Přípravy na Vánoce

Malování s Bárrou

Dixie Old Boys

Dixie Old Boys nás bavili

DOMOV SENIORŮ VYSOKÉ MÝTO

Péče s dobrou adresou...

Letošní podzim oplýval nejen barvami, ale též sluníčkem. A tak navzdory chladnějšímu září jsme si užívali slunečních paprsků od října do půlky listopadu. Sluníčko rozsvítilo i naše tvoření – navadilo nás na adventní čas. Vyráběli jsme věnce na Dušičky, ale tvořili jsme i světla z dýní na Halloween, vánoční výzdobu i adventní věnce. Navštívil nás také Mikuláš se svým doprovodem. Přivítali jsme naše

milé děti z mateřské školy Pod Smrkem. Těšíme se na vánoční posezení, vždyť advent a Vánoce jsou především o setkávání.

Podzim byl ale také plný událostí. Pravidelně probíhá canisterapie, vždy nám udělá radost vystoupení saxofonisty. Nezapomněli jsme na společné oslavy narozenin, pečení, hraní.

V našem Domově se konalo taktické cvičení Hasičského záchranného sboru, plán tohoto cvičení vznikl na základě společného zájmu vedení našeho Domova a Hasičského záchranného sboru Pardubického kraje k prověření stávající dokumentace zdolávání požárů.

Sledovat nás můžete ve fotogalerii na www.dsvysokemyto.cz.

Bohdana Turková

„Den laskavosti“ a děti z praktické školy z V. Mýta

Canisterapie

Pečení

Manželé Kalistovi - 70 let spolu

VILA MARIE VYSOKÉ MÝTO

Denní stacionář je otevřen, velmi rádi přivítáme nové uživatele. Jakékoliv dotazy vám ráda zodpoví naše sociální pracovnice. Pronájem zdravotnických pomůcek je v provozu, v případě zájmu nás prosím kontaktujte telefonicky nebo e-mailem. Senior Point je veřejnosti k dispozici, můžete využít i bezplatného právního poradenství prostřednictvím e-mailu či telefonicky.

Kontakt:

Telefon: 724 009 603

E-mail: vilamarie@ledax.cz

Bohdana Turková

Vystoupení saxofonistky

Vystoupení cimbalové kapely

Návštěva dětí z MŠ Pod Smrkem

Návštěva dětí z MŠ Pod Smrkem

POMŮCKA: AJA, APC, EA, KETON, KVA, MONZA, NET, TULA	V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ	1. DÍL TAJENKY	ZKRATKA UMĚLECKÉ VYSOKÉ ŠKOLY	ANGICKÝ NESOUHLAS	SBOROVÉ	PŘEDEM STANOVENÝ POŘAD	SVĚTOVÝ POHAR ZKR.	POSTAVA ZE ŠVEJKA	HANTÝRKA	POVLAK	INICIÁLY SPISOVA- TELE DEFOEA	UMĚLYNĚ YOKO ???	VIKEP SLOVEN.	ATLETICKÝ KLUB ANGL. ZKR.	INICIÁLY ZÁVODNÍKA ENGEHO	
SPZ KARLOVÝCH VARŮ			NEMOCNICE S POLIKLI- NKOU ZKR.			TLESKAT										
SHLUK LIDÍ			KOLOS INIC. REŽIS. GEDEONA			FEŠANDA SNÍŽENÍ HODNOTY										
VOJENSKÁ JIDELNÍ NÁDOBA			ORGAN. PRO OSVOBOZENÍ PALESTINY OTEC ZAST.			FRAN. RYCH- LOVLAKY					V POŘÁDKU HOVOR. ZN. ELEKTR. SPOTŘEBIČŮ			3. DÍL TAJENKY	ŠPANĚLSKÝ SURREALIS- TICKÝ MALÍŘ	
ZNAČKA POLY- ETYLENU			DRUH SÝRA LINKY								AUTOMAT. ZEL. DOPR. KARLOVAR- SKÝ HOTEL					
INICIÁLY RUSKÉHO SPISOVAT. ČECHOVA			TEREZA DOMÁČKY JM. HERCE DAMONA					UMĚLÁ VY- VÝŠENINA JM. NOVIN. TABERYHO					SUMERSKÝ BŮH VOD PRŮHLEDNÁ			
PRODEJNA HOVOR.				PŘÍTOK VLTAVY TÝM ANGLICKY					ČES. POLIT. STRANA ZNAČKA VÝTAHU							
PRACOVAT S PLUHEM NÁSTRAHA					PODZEMNÍ DRÁHA TOVARYŠ ZASTAR.					OMÁMENÍ ALKOHOLEM A PODOBNÉ ZKR.						
SNÍŽENÍ POČTU					HUDEBNÍ SKLADBA VAR. ALKOH. NÁPOJ						PŘEDLOŽKA STAROŘEC- KÉ JMÉNO				STROMO- RADI	
INICIÁLY MALÍŘE LHOTÁKA			ZNAČKA OVOČNÝCH NÁPOJŮ BICYKL			SKUPINA JEZDCŮ MOJŽÍŠŮV BRATR					VERŠ V KORÁNU ZNAČKA KOSMETIKY					
MEDIKA- MENT			FRANC. RE- VOLUCIONÁŘ ŽIDOVSKÝ UČITEL					UMĚLECKÉ DÍLO POKLAP HOVOR.					JÍL SLOVEN. INST. KLIN. A EXP. MED.			
SYMBOL LÁSKY				NAROZENÍ ŘÍMSKÝ KRUTÝ CÍSAŘ					VOJENSKÝ ÚTVAR POŠTA ANGLICKY							
AMERICKÝ ZPĚVÁK BOB ???					UMĚLÝ ČLO- VĚK Z HLÍNY SÍŤ POTRAV. PRODEJEN					SLUHA MINISTER. PRÁCE A SOC. VĚCÍ						
	VYNÁLEZCE DYNAMITU POHYB TÁGEM					NA ŽÁDNÉ MÍSTO DOPRAVNÍ LINKA						SÍŤ ANGLICKY DRUH TANCE				STŘELNÁ ZBRAN
CHEM. ZN. SELENU			KOSATEC BRATR KAINA			NÁUŠNICE SÍŤ ČERPACÍCH STANIC						LAHODNÝ NÁPOJ NÁPIS NA KŘÍŽI JEŽIŠE				
TVOJE ŽEN. ROD			ÚDER PÁLKOU JMÉNO FENKY					LÉČKY KOSTKOVA- NÝ VZOR NA LÁTCE					TAK ANGLICKY ALKALOID V ČAJI			
VODNÍ ŽIVOČICH				VYZNAVAČ LOGIKY ZNAČKA LIMONÁD					UZÁVĚR ŠKRTNUTÍ							
PŘIJETÍ KE KŘES- TANŮM				DRUH PĚČIVA CITOSLOVCE KONEJŠENÍ						ZABÍJAČKO- VÝ POKRM VÝČNĚLEK OZUB. KOLÁ						
	BRIT. ZPĚV. ??? JOHN NASYČENÝ UHLOVODIK					MALÉ PERO PRODEJCE NÁBYTKU					ŘÍMSKÉ 3 ALEXEJ DOMÁČKY					PROTĚJŠEK MUŽE
ZÁPADO- ČESKÉ MĚSTO			TROPICKÝ ZÁCHVAT RUPAT			PROMENÁDY ITALSKÉ MĚSTO						POBÍDKA PRVNÍ MUŽ				
LÉPE HOVOR.			CHUŤ TYKAJÍCÍ SE JEDNOTKY INFORMACE					RUSKÉ MĚSTO POUZDRO NA DOPIS					SPOJKA UPADAT DO SPÁNKU			
HASNICE				KOLEM NÁŘEČNÉ ZKR.					CESTUJÍCÍ POUŠTÍ SKUPINA OBYDLÍ							
JMÉNO HERCE DELONA					NEBO ZDE					SEMKNUTÁ SKUPINA INIC. HERCE CRUISE						
SEDĚT						SPLĚST LIDOVÁ ŠKOLA UMĚNÍ ZKR.					MOJI INDIÁNSKÁ ZBRAN			SOUHLAS	OBYVATEL DÁNSKA	
	ŘÍMSKÝCH 1001	OPILEC INICIÁLY ZPĚVÁKA STEWARTA						ČÁST ZÁSTĚRY OBCHODNÍ AKADEMIE				OPAK POD FRANCOUZ- SKÁ PŘEDLOŽKA				
CHOVÁNÍ				INICIÁLY HEREČKY ŠINKOROVÉ			OSTRAVSKO- KARVINSKÉ DOLY ZKR.									UVEDENÁ
JISTÁ SLOVENSKY				MPZ BÝV. JUGO- SLAVIE			NÁZEV AU- TOBAZARU									ACETON

Jan Werich: „Mějte dobrou náladu. Dobrá nálada sice...“ (tajenka)

Správné znění pošlete na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice**. Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k Vaší adrese připojte i telefonní číslo, nebo pošlete na e-mail: **info@ledax.cz**, do předmětu napište „Ledax NOVINY“. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **dárkový koš v hodnotě 500 Kč**. Uzávěrka bude 8. 2. 2023.

Tajenkou křížovky z 53. čísla Ledax NOVIN byl citát Alberta Einsteina: „Přítel je člověk, který zná melodii tvého srdce, který ti ji předzpívá, když ji zapomeš.“

Výherkyní se stala paní **Josefka Landová** z Koloděj nad Lužnicí. Výhru dárkový koš předala paní pečovatelka Lucie Dvořáková.

Za Ledax gratulujeme.

9					1		3	
7					8			
	5				2		4	
					7		8	1
		5				6		
1	8		4					
	3		2				9	
			3					8
	2		8					7

Z DOMÁCIHO HOSPICE LEDAX

Na přelomu měsíce září a října jsme uspořádali **Dny pro hospic**, které se konaly opět ve znamení mnoha zajímavých charitativních akcí na podporu činnosti **Domácího hospice Ledax**.

Velkému zájmu se těšil již pravidelný **benefiční koncert dětského pěveckého sboru Canzonetta** či nově i **žáků při ZUŠ v Kaplici**. Hojná účast byla také u **cestovatelské přednášky Martina Jírovce** a dobročinné **hodině jógy s Dominikou Červenkovou**. Nechyběl ani den otevřených dveří v domácím hospici a tradiční **charitativní stánek s naším sortimentem Ledax ART** v IGY Centru.

Žhavou novinkou v sortimentu Ledax ART jsou velmi povedené **charitativní kalendáře pro rok 2023** od mladého českobudějovického grafika a ilustrátora Daniela Kyncla. Celý výtěžek z jejich prodeje poputuje na podporu Domácího hospice Ledax.

Dny pro hospic tak plynule navázaly na celonárodní kampaň DOMA., do které se zapojilo 37 mobilní hospiců z celé ČR a která měla za cíl šířit během září obecné povědomí o mobilní hospicové péči.

Celá kampaň opět vyvrcholila ve středu 5. října tzv. **Papučovým dnem**. Všem, kteří nás podpořili nebo nám pomohli s organizací, ze srdce děkujeme!

Jan Michl

Benefiční koncert Canzonetty

Daniel Kyncl a Eliška Hájková s charitativním kalendářem

ŘÍJNOVÉ SETKÁNÍ KLUBU R51 PLUS

V úterý 4. října poctil náš Klub svou návštěvou René Kekely, moderátor nejen talk show „Face to face“ v Televizi Seznam, ale i producent, scénárista, dramaturg, herec, dabér, interpret audioknih, PR manager... Více než dvacet let se pohybuje na české mediální scéně. Jeho moderování se vyznačuje především laskavostí. Povídání to bylo báječné, hodně jsme se nasmáli a bylo nám fajn.

Druhými hosty byly zástupkyně z MIA ROSE z.s., který pomáhá ženám s onkologickým onemocněním prsu. Děkujeme za velmi užitečné informace.

Jana Grillová

Pohodu, radost,
zdraví a štěstí
po celý rok 2023 přeje

Ledax

Ilustrace z kalendáře pro
Domácí hospic Ledax

FOTOREPORTÁŽ Z TÝDNE SOCIÁLNÍCH SLUŽEB VE STŘEDISCÍCH LEDAX

Posezení s muzikou v DPS v Kamenném Újezdu

Senior bez nehod v Dačicích

Anděl strážný v Jindřichově Hradci

Týden sociálních služeb v DPS Borovany

Den otevřených dveří v Třeboni

Kdy volat záchrannou službu v Týně nad Vltavou

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zasílání?
Pokud ano, zašlete e-mail na adresu info@ledax.cz anebo zavolejte na 800 221 022.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník XII). MK ČR E 19452.
Vydavatel a redakce: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice
Vedoucí redaktor: Jana Grillová, redakce: Mirka Nezvalová, Jan Michl
Foto: archiv Ledax, Fotoface, archiv Jan Štifter
Grafické zpracování: Daniel Kyncl
Jazykové korektury: Veronika Mrázová
Tisk: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Ledax

Společnost Ledax o.p.s. je
součástí skupiny DfK Group.